And discredited witnesses

ועדים זוממין -

Overview

ירבי חייא includes עדים as one of the כ"ד אבות נזיקין. The rule by is, if the accused was not punished (i.e. not put to death) yet [and the עדים (זוממין) were discredited, then we punish the עדים זוממין with the same punishment they intended for the accused to receive. If however the falsely accused was actually punished, then the עדים זוממין are exempt from punishment. It would seem that עדים זוממין are different from all the other אבות נזיקין, for the עדים זוממין are liable only when they intended to do damage; not when they actually damaged. It is therefore questionable why רבי חייא includes עדים זוממין with the other אבות נזיקיו.² Our תוספות seems to be addressing this difficulty.

- פירוש רבינו יצחק בן אשר 5 דאפילו שילם על פי העדים זוממין חייבין The ריב"א explained that even if the falsely accused paid money on account of the עדים זוממין, the עדים זוממין are liable to repay the falsely accused⁴ -

- דלא שייד בממון כאשר זמם ולא כאשר עשה דאפשר בחזרה For by monetary issues the exclusionary rule of 'as he plotted but not as he did'5 does not apply, since there is the possibility of restoration.6

תוספות offers an alternate view:

ורבינו יצחק מפרש דלא צריך להאי טעמא –

And the ר"כ explains that this reasoning (of the ריב"א is not necessary --⁷דגבי ממון מחייבינן להו בקל וחומר דגבי ממון עונשין מן הדין

¹ The 'popular' explanation is that we derive this from the (יט,יט) which states ועשיתם לו מאשר זמם וגו', and we have a כאשר זמם ולא כאשר עשה on the פסוק and later in this תוספות). However there is no such עדים זוממין (in the משנה in (ב,ב) in משנה states that the עדים זוממין are killed only if there was the גמר דין, but before the accused was killed, for the פסוק states גמר דין, but before the accused was killed, for the which indicates that the אחיו (the accused) is עדיין קיים. The גמרא there challenges; if אחיו then הרגו then גמרא should certainly be נהרגין, and the גמרא responds that אין עונשין מן הדין (punishment cannot be meted out on the basis of the logic of a "כן"ן).

Alternately (see עדים זוממין how can חכמים and the חכמים (shortly) argue whether עדים זוממין are קנסא. It is obviously a קנס!

See תוספות ד.א ד"ה כראי footnote # 7.

⁴ This explains why דים זוממין mentions עדים זוממין, because in monetary matters עדים זוממין are liable if they caused damage. See 'Thinking it over' # 4.

 $^{^6}$ The rule limiting the liability of עדים זוממין only to a case of כאשר נאשר is when the כאשר is irreversible, such as in capital punishment. However when they caused a monetary punishment, where the monies can be restituted to the proper owner, then this limitation of כאשר עשה does not apply.

 $^{^{7}}$ See תוספות ב,א ד"ה ולא זו"ז.

For by monetery issues we obligate the עדים זוממין to pay utilizing a קל, for by monetary issues we do administer punishments based on the logic of a "ף.

תוספות anticipates and resolves a difficulty:

והא דאמרינן במכות (דף ה,ב) הרגו אין נהרגים היינו משום דהתם אין עונשין מן הדין: $And\ that\ which\ the\ גמרא states\ in מכת מכת בי"ד בי"ד executed the falsely accused, then the עדים זוממין are not executed; the reason for that, is because there (by capital crimes) בי"ד does not punish based on a "ד, it is only by ממון that we maintains עונשין מן הדין.$

Summary

The ריב"א and the ריב" agree that by ממון the עדים are liable even if the accused paid. The ריב"א explains it because by money there is restitution. The עונשין מן הדין we say עונשין מן הדין.

Thinking it over

- 1. Why do we say ולא כאשר uonly be דיני נפשות and not by דיני ממונות?
- 2. Why do we say עונשין מן הדין by money and not by דיני נפשות?!
- 3. What are the differences between the ריב"א and the ריב"א?
- 4. The ריב"א answered that by ממון it is not כאשר עשה since it is אפשר בחזרה אפשר בחזרה seemingly the question still remains, for the ממון by ממון is only for the כאשר לאשר אויקים; which makes it different from all other מזיקים who pay for the actual damage. 9

_

⁸ See 'Thinking it over # 2.

 $^{^{9}}$ See 'סוכ"ד אות סו, בל"י, חידושי ר"נ וכו 1